

472

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 6 kwietnia 2007 r.

w sprawie szczegółowych sposobów postępowania przy zwalczaniu i zapobieganiu rozprzestrzenianiu się bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*²⁾

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1—4 i art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 94, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe sposoby postępowania przy zwalczaniu i zapobieganiu rozprzestrzenianiu się bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*, powodującej bakteriozę pierścieniową ziemniaka, w tym:
  - a) metody zwalczania i zapobiegania rozprzestrzenianiu się tej bakterii,
  - b) metody wykrywania i identyfikacji tej bakterii,
  - c) sposób wyznaczania stref, w których powinny być stosowane środki w celu zwalczania lub zapobiegania rozprzestrzenianiu się tej bakterii,
  - d) warunki prowadzenia produkcji, obrotu, przemieszczania, przechowania, nabywania lub zbywania roślin ziemniaka;
- 2) dokument potwierdzający, że w partii bulw ziemniaka przemieszczanych do innych państw członkowskich Unii Europejskiej nie stwierdzono występowania bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) sadzenie — każdą czynność mającą na celu umieszczenie roślin w podłożu w sposób umożliwiający ich wzrost, reprodukcję lub rozmnożenie;
- 2) miejsce produkcji — gospodarstwo rolne albo jego część będąca wyodrębnioną jednostką produkcyjną, albo kilka gospodarstw będących zorganizowaną całością produkcyjną.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 131, poz. 915 oraz z 2007 r. Nr 38, poz. 244).

²⁾ Przepisy rozporządzenia wdrażają postanowienia dyrektywy Rady 93/85/EWG z dnia 4 października 1993 r. w sprawie zwalczania bakteriozy pierścieniowej ziemniaka (Dz. Urz. WE L 259 z 18.10.1993, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 15, str. 131, z późn. zm.).

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 oraz z 2006 r. Nr 92, poz. 639, Nr 170, poz. 1217 i Nr 171, poz. 1225.

§ 3. 1. Kontrolę występowania bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*, zwaną dalej „urzędową kontrolą”, przeprowadza wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem”, na bulwach ziemniaka (*Solanum tuberosum*) oraz na roślinach ziemniaka znajdujących się w uprawie, w zakresach i terminach uwzględniających systemy produkcji roślin ziemniaka oraz biologię bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*, a także wiedzę naukową w tym zakresie.

2. Urzędowa kontrola obejmuje:

- 1) pobieranie prób bulw ziemniaka, w tym bulw pochodzących z przechowalni, oraz przeprowadzanie badań laboratoryjnych;
- 2) ocenę organoleptyczną bulw ziemniaka po ich przekrojeniu;
- 3) pobieranie prób roślin ziemniaka i przeprowadzanie badań laboratoryjnych.

3. Badania, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 3, wojewódzki inspektor przeprowadza z zastosowaniem metod diagnozowania, wykrywania i identyfikacji bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*, określonych w załączniku I do dyrektywy Rady 93/85/EWG z dnia 4 października 1993 r. w sprawie zwalczania bakteriozy pierścieniowej ziemniaka (Dz. Urz. WE L 259 z 18.10.1993, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 15, str. 131) zmienionej dyrektywą Komisji 2006/56/WE z dnia 12 czerwca 2006 r. zmieniającą załączniki do dyrektywy Rady 93/85/EWG w sprawie zwalczania bakteriozy pierścieniowej ziemniaka (Dz. Urz. UE L 182 z 04.07.2006, str. 1).

§ 4. 1. Jeżeli zostały pobrane próby do badań laboratoryjnych, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 1 i 3, i widoczne są objawy wskazujące na możliwość porażenia bakterią *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* lub wstępne wyniki badań laboratoryjnych wskazują na możliwość porażenia tą bakterią, do czasu uzyskania ostatecznych wyników badań laboratoryjnych:

- 1) nie przemieszcza się roślin ziemniaka lub bulw pochodzących z upraw, partii lub przesyłek, z których pobrano próby do badań laboratoryjnych, chyba że przemieszczenie to odbywa się pod nadzorem wojewódzkiego inspektora i nie istnieje ryzyko rozprzestrzenienia się bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*;
- 2) rośliny i bulwy ziemniaka, o których mowa w pkt 1, nie mogą być przeznaczone do sadzenia i nie mogą być w czasie zbioru, transportu lub

- przechowywania mieszane z innymi partiami bulw ziemniaka;
- 3) wojewódzki inspektor:
- a) zabezpiecza i przechowuje:
- wszystkie bulwy ziemniaka lub, jeżeli jest to możliwe, rośliny ziemniaka, które zostały użyte do badań laboratoryjnych,
  - ekstrakt lub inny materiał przygotowany do badań laboratoryjnych, pozostały po przeprowadzeniu tych badań,
  - dokumentację dotyczącą pobrania prób i badań laboratoryjnych,
- b) podejmuje działania mające na celu wykrycie źródła prawdopodobnego porażenia,
- c) może stosować inne niż określone w pkt 1 i 2 działania zapobiegające rozprzestrzenianiu się bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*, w szczególności urzędowe kontrole przemieszczania roślin lub bulw ziemniaka w obrębie lub poza obiekty gospodarstwa lub miejsca produkcji, związanego z podejrzeniem wystąpienia tej bakterii.
2. Bulwy, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. a tiret pierwsze, zabezpiecza się i przechowuje w sposób umożliwiający przeprowadzenie badania tożsamości odmianowej.
- § 5. Jeżeli w wyniku przeprowadzonych badań laboratoryjnych zostanie potwierdzone występowanie bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*, przez co najmniej miesiąc od dnia powiadomienia o tym Komisji Europejskiej lub innych państw członkowskich Unii Europejskiej, zabezpiecza się i przechowuje:
- 1) bulwy i rośliny ziemniaka, ekstrakt lub inny materiał przygotowany do badań laboratoryjnych oraz dokumentację, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 3 lit. a;
  - 2) próbę porażonego materiału roślinnego oberżyny, zainokulowanego ekstraktem z porażonych bulw lub roślin ziemniaka;
  - 3) wyizolowaną kulturę bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*.
- § 6. Jeżeli w wyniku przeprowadzonych badań laboratoryjnych zostanie potwierdzone występowanie bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* w próbie, wojewódzki inspektor:
- 1) uznaje za porażone bulwy lub rośliny ziemniaka, partię lub przesyłkę bulw lub roślin ziemniaka, z której zostały pobrane próby do badania, oraz pola i miejsca produkcji, z których pochodzą bulwy lub rośliny uznane za porażone;
  - 2) uznaje za skażone maszyny, urządzenia, środki transportu, opakowania, przechowalnie lub ich części oraz wszelkie inne przedmioty, które miały kontakt z porażonymi bulwami lub roślinami ziemniaka, a także, jeżeli jest to możliwe, obiekty, w tym szklarnie, tunele foliowe;
  - 3) ustala zasięg prawdopodobnego porażenia, biorąc pod uwagę kontakt przed zbiorem lub po zbiorze z porażonymi roślinami ziemniaka, kontakt ze skażonymi maszynami, urządzeniami, środkami transportu, opakowaniami, przechowalniami lub ich częściami oraz kontakt ze skażonymi obiektami, w tym szklarniami, tunelami foliowymi, polami lub miejscami produkcji, o których mowa w pkt 1, a także powiązania produkcyjne ze skażonymi miejscami lub przedmiotami, oraz określa prawdopodobnie porażone rośliny lub bulwy ziemniaka;
  - 4) ustala zasięg możliwego rozprzestrzeniania;
  - 5) na podstawie stwierdzonego porażenia, skażenia oraz ustalonego zasięgu prawdopodobnego porażenia i zasięgu możliwego rozprzestrzeniania się bakterii ustala strefę zagrożenia, w której podejmowane będą działania w celu zwalczania i zapobiegania rozprzestrzenianiu się bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*.
- § 7. Wojewódzki inspektor, ustalając zasięg prawdopodobnego porażenia, uwzględnia:
- 1) bulwy lub rośliny ziemniaka inne niż uznane za porażone znajdujące się w miejscu produkcji uznanym za porażone, pomimo uzyskania negatywnych wyników badań laboratoryjnych na obecność bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*;
  - 2) miejsca produkcji, które miały kontakt z bulwami lub roślinami ziemniaka uznanymi za porażone, w tym miejsca produkcji, w których wspólnie jest lub był użytkowany sprzęt lub urządzenia używane w produkcji;
  - 3) bulwy lub rośliny produkowane w miejscach wymienionych w pkt 2 lub znajdujące się w tych miejscach produkcji w okresie, w którym bulwy lub rośliny ziemniaka uznane za porażone znajdowały się w tych miejscach, pomimo uzyskania negatywnych wyników badań laboratoryjnych na obecność bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*;
  - 4) miejsca przechowywania roślin lub bulw ziemniaka pochodzących z miejsc wymienionych w pkt 2;
  - 5) maszyny, urządzenia, środki transportu, opakowania, przechowalnie lub ich części oraz inne przedmioty, które mogły mieć kontakt z bulwami lub roślinami ziemniaka uznanymi za porażone;
  - 6) bulwy lub rośliny ziemniaka mające kontakt z przedmiotami, o których mowa w pkt 5, przed czyszczeniem i dezynfekcją tych przedmiotów, pomimo uzyskania negatywnych wyników badań na obecność bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*;
  - 7) bulwy lub rośliny ziemniaka pochodzące z tego samego rozmnożenia klonalnego albo materiału wyjściowego co bulwy lub rośliny ziemniaka uznane za porażone, jeżeli istnieje prawdopodobieństwo porażenia ze względu na pokrewieństwo kło-

nalne, pomimo uzyskania negatywnych wyników badań laboratoryjnych na obecność bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*; w celu potwierdzenia pokrewieństwa klonalnego wojewódzki inspektor może przeprowadzić badania tożsamości odmianowej;

- 8) miejsca produkcji bulw lub roślin ziemniaka, o których mowa w pkt 7.

§ 8. Wojewódzki inspektor, ustalając zasięg możliwego rozprzestrzenienia, uwzględnia miejsca produkcji, w których:

- 1) uprawia się ziemniaki lub inne rośliny żywicielskie bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* sąsiadujące z miejscami produkcji uznanymi za porażone lub znajdującymi się w zasięgu prawdopodobnego porażenia;
- 2) jest lub był wspólnie używany sprzęt lub urządzenia wykorzystywane przy produkcji lub są lub były sadzone ziemniaki pochodzące z tego samego źródła, w szczególności wyprodukowane w tym samym miejscu produkcji lub przez tego samego producenta.

§ 9. 1. W przypadku uznania bulw lub roślin ziemniaka za porażone wojewódzki inspektor przeprowadza badania laboratoryjne wegetatywnych (klonalnych) rozmnożeń rodów ziemniaka, w których wykryto porażenie, w sposób umożliwiający określenie pierwotnego źródła infekcji i zasięgu prawdopodobnego porażenia.

2. Jeżeli, na podstawie badań, o których mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor określi pierwotne źródła infekcji i zasięg prawdopodobnego porażenia, może podjąć działania, o których mowa w § 6.

§ 10. Bulw lub roślin ziemniaka, uznanych za porażone, nie przeznaczają się do sadzenia i pod nadzorem wojewódzkiego inspektora:

- 1) umieszcza się na składowisku odpadów, jeżeli wojewódzki inspektor stwierdzi, że nie istnieje ryzyko rozprzestrzenienia się bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*, w szczególności przeniknięcia jej do obszarów rolniczych, lub
- 2) przeznaczają się do przemysłowego przetworzenia, po bezpośrednim i natychmiastowym dostarczeniu do zakładu przetwórczego, jeżeli zakład ten dysponuje technologią unieszkodliwiania resztek powstałych w czasie przemysłowego przetwarzania gwarantującą, że nie istnieje ryzyko rozprzestrzenienia się bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*, oraz systemem czyszczenia i dezynfekcji obejmującym co najmniej środki transportu, lub
- 3) przeznaczają się do konsumpcji lub skarmiania zwierząt, po ich uprzednim ugotowaniu lub uparowaniu, lub
- 4) spala się.

§ 11. 1. Resztki powstające w wyniku przeprowadzenia czynności, o których mowa w § 10, unieszkodli-

wia się pod nadzorem wojewódzkiego inspektora w sposób gwarantujący, że nie istnieje ryzyko rozprzestrzenienia się bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*.

2. Unieszkodliwianie resztek, o którym mowa w ust. 1, obejmuje w przypadku:

1) resztek stałych:

- a) umieszczanie na składowisku odpadów, jeżeli wojewódzki inspektor stwierdzi, że nie istnieje ryzyko rozprzestrzenienia się bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*, w szczególności jej przeniknięcia do obszarów rolniczych; resztki powinny być przewiezione bezpośrednio na składowisko odpadów w warunkach wykluczających ryzyko ich rozniesienia się, lub
- b) spalanie, lub
- c) unieszkodliwienie w inny sposób niż określony w lit. a i b, jeżeli wojewódzki inspektor stwierdzi, że nie istnieje ryzyko rozprzestrzenienia się bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*;

2) resztek płynnych:

- a) poddanie filtrowaniu lub procesowi osiadania w celu usunięcia resztek stałych, które unieszkodliwiają się w sposób określony w pkt 1, a następnie podgrzanie do temperatury minimum 60 °C przez co najmniej 30 minut lub
- b) unieszkodliwienie w inny sposób niż określony w lit. a, jeżeli wojewódzki inspektor stwierdzi, że nie istnieje ryzyko rozprzestrzenienia się bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*.

§ 12. 1. Prawdopodobnie porażonych bulw lub roślin ziemniaka nie przeznaczają się do sadzenia.

2. Bulwy i rośliny ziemniaka, o których mowa w ust. 1, pod nadzorem wojewódzkiego inspektora, przeznaczają się do:

- 1) konsumpcji, po ich uprzednim zapakowaniu w miejscu, w którym istnieje możliwość unieszkodliwiania resztek w sposób gwarantujący, że nie istnieje ryzyko rozprzestrzenienia się bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*, i bezpośrednim dostarczeniu do odbiorcy, bez konieczności przepakowywania;
- 2) przemysłowego przetworzenia, bezpośrednio po dostarczeniu do zakładu przetwórczego, jeżeli zakład ten dysponuje technologią unieszkodliwiania resztek powstałych w czasie przemysłowego przetwarzania gwarantującą, że nie istnieje ryzyko rozprzestrzenienia się bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*, oraz systemem czyszczenia i dezynfekcji obejmującym co najmniej środki transportu;
- 3) konsumpcji lub skarmiania zwierząt, po ich uprzednim ugotowaniu lub uparowaniu.

3. Jeżeli w miejscach, o których mowa w ust. 2 pkt 1, jest planowane przechowywanie ziemniaków przeznaczonych do sadzenia, ziemniaki te izoluje się od prawdopodobnie porażonych bulw lub roślin ziemniaka lub miejsce takie wcześniej czyści się i dezynfekuje.

4. Jeżeli istnieje ryzyko rozprzestrzenienia się bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*, prawdopodobnie porażone bulwy lub rośliny ziemniaka niszczy się pod nadzorem wojewódzkiego inspektora.

§ 13. 1. Środki transportu, maszyny, urządzenia, magazyny, przechowalnie lub ich części uznane za skażone lub prawdopodobnie skażone odkaża się przez oczyszczenie i dezynfekcję, pod nadzorem wojewódzkiego inspektora, w sposób uniemożliwiający rozprzestrzenianie się bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*.

2. Opakowania oraz inne przedmioty, uznane za skażone lub prawdopodobnie skażone, niszczy się albo odkaża przez oczyszczenie i dezynfekcję, pod nadzorem wojewódzkiego inspektora, w sposób uniemożliwiający rozprzestrzenianie się bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*.

3. Środki transportu, maszyny, urządzenia, opakowania, magazyny, przechowalnie lub ich części oraz inne przedmioty, o których mowa w ust. 1 i 2, po przeprowadzeniu odkażania nie są dłużej uznawane za skażone lub prawdopodobnie skażone.

§ 14. 1. W miejscach produkcji uznanych za porażone:

1) na polu uznanym za porażone:

a) przez co najmniej trzy sezony uprawowe następujące po roku, w którym stwierdzono porażenie:

— niszczy się samosiewy ziemniaka i inne naturalnie występujące rośliny żywicielskie bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*,

— nie sadi się bulw, roślin i nasion ziemniaka, naturalnie występujących roślin żywicielskich tej bakterii oraz innych roślin stwarzających ryzyko rozprzestrzeniania się bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*,

b) w pierwszym sezonie uprawy ziemniaka następującym po okresie, o którym mowa w lit. a, dopuszcza się uprawę ziemniaków z przeznaczeniem na ziemniaki inne niż ziemniaki do sadzenia, jeżeli przez co najmniej dwa kolejne sezony uprawowe poprzedzające ten sezon uprawowy stwierdzono w wyniku urzędowych kontroli, że pole to jest wolne od samosiewów ziemniaka i innych naturalnie występujących roślin żywicielskich bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*; uprawa podlega urzędowej kontroli, w ramach której, jeżeli są uprawiane ziemniaki, wojewódzki inspektor przeprowadza

badania laboratoryjne, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 1,

c) w kolejnym sezonie uprawy dopuszcza się uprawę ziemniaków przeznaczonych do sadzenia, jeżeli zastosowano zmianowanie wyłączone to pole z uprawy ziemniaków przez co najmniej dwa kolejne sezony uprawowe; uprawa podlega urzędowej kontroli, o której mowa w § 3 ust. 1, albo

2) na polu uznanym za porażone:

a) podczas czterech sezonów uprawowych następujących po roku, w którym stwierdzono porażenie:

— niszczy się samosiewy ziemniaka i inne naturalnie występujące rośliny żywicielskie bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*,

— stosuje się odłogowanie albo przeznaczają je na pastwisko, stosując częste niskie koszenie lub intensywny wypas,

b) w pierwszym sezonie uprawy ziemniaka następującym po okresie, o którym mowa w lit. a, dopuszcza się uprawę ziemniaków, w tym ziemniaków przeznaczonych do sadzenia, jeżeli przez co najmniej dwa kolejne sezony uprawowe poprzedzające ten sezon uprawowy stwierdzono w wyniku urzędowych kontroli, że pole to jest wolne od samosiewów ziemniaka i innych naturalnie występujących roślin żywicielskich bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*; uprawa podlega urzędowej kontroli, w ramach której wojewódzki inspektor przeprowadza badania laboratoryjne, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 1;

3) na polach innych niż uznane za porażone:

a) w pierwszym sezonie uprawowym następującym po roku, w którym stwierdzono porażenie:

— nie sadi się bulw, roślin i nasion ziemniaka oraz innych naturalnie występujących roślin żywicielskich bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* albo

— dopuszcza się sadzenie sadzeniaków ziemniaka z przeznaczeniem na ziemniaki inne niż ziemniaki do sadzenia, jeżeli wojewódzki inspektor stwierdzi, że nie istnieje ryzyko występowania samosiewów ziemniaka i innych naturalnie występujących roślin żywicielskich bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*,

b) w drugim sezonie uprawowym następującym po roku, w którym stwierdzono porażenie, w przypadku uprawy ziemniaków, w tym z przeznaczeniem na ziemniaki do sadzenia, dopuszcza się sadzenie wyłącznie sadzeniaków ziemniaka albo ziemniaków wyprodukowanych pod nadzorem wojewódzkiego inspektora w miejscu produkcji innym niż uznane za porażone i uznanych, w wyniku urzędowej kontroli, za

wolne od bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*,

c) w trzecim sezonie uprawowym następującym po roku, w którym stwierdzono porażenie, w przypadku uprawy ziemniaków, w tym z przeznaczeniem na ziemniaki do sadzenia, dopuszcza się sadzenie wyłącznie sadzeniaków ziemniaka albo ziemniaków wyprodukowanych pod nadzorem wojewódzkiego inspektora z sadzeniaków ziemniaka,

d) w każdym sezonie uprawowym, o których mowa w lit. a—c:

— niszczy się samosiewy ziemniaka i inne naturalnie występujące rośliny żywicielskie bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*,

— uprawa podlega urzędowej kontroli, w ramach której wojewódzki inspektor przeprowadza badania laboratoryjne, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 1.

2. W miejscach produkcji, o których mowa w ust. 1, pod nadzorem wojewódzkiego inspektora odkaża się przez oczyszczenie i dezynfekcję wszystkie urządzenia, maszyny, środki transportu i przechowalnie lub ich części oraz inne przedmioty w sposób uniemożliwiający rozprzestrzenianie się bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*:

1) bezpośrednio po stwierdzeniu porażenia oraz

2) po pierwszym sezonie uprawowym.

3. W miejscach produkcji, o których mowa w ust. 1, w przypadku systemu produkcji umożliwiającego całkowitą wymianę podłoża:

1) nie sadi się bulw, roślin i nasion ziemniaka do czasu przeprowadzenia pod nadzorem wojewódzkiego inspektora zabiegów mających na celu zniszczenie bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* i usunięcie materiału roślinnego roślin żywicielskich bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*, obejmujących co najmniej całkowitą wymianę podłoża oraz oczyszczenie i dezynfekcję miejsca uprawy, sprzętu i urządzeń używanych w produkcji;

2) po dokonaniu zabiegów, o których mowa w pkt 1, w przypadku uprawy ziemniaków dopuszcza się sadzenie wyłącznie sadzeniaków ziemniaka, mini-bulw albo mikroroślin ziemniaka wyprodukowanych pod nadzorem wojewódzkiego inspektora.

§ 15. 1. W strefie zagrożenia, niezależnie od wymagań określonych w § 14:

1) bezpośrednio po stwierdzeniu porażenia sprzęt i urządzenia używane w produkcji odkaża się w sposób określony w § 13;

2) bezpośrednio po stwierdzeniu porażenia i przez co najmniej trzy następne sezony uprawowe:

a) miejsca produkcji lub gospodarstwa, w których uprawia się, przechowuje lub przemieszcza bulwy ziemniaka lub w których wykorzystuje się

maszyny, urządzenia lub narzędzia używane w produkcji ziemniaka, podlegają nadzorowi wojewódzkiego inspektora,

b) w przypadku uprawy ziemniaka dopuszcza się sadzenie wyłącznie sadzeniaków ziemniaka albo ziemniaków przeznaczonych do sadzenia, wyprodukowanych pod nadzorem wojewódzkiego inspektora,

c) w przypadku uprawy ziemniaków w miejscu produkcji prawdopodobnie porażonym, oprócz wymagań określonych w lit. b, uprawa ta podlega urzędowej kontroli, w ramach której wojewódzki inspektor przeprowadza badania laboratoryjne, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 1,

d) oddzielnie zbiera się, przemieszcza i przechowuje sadzeniaki ziemniaka oraz ziemniaki inne niż sadzeniaki albo czyści się i dezynfekuje wszystkie urządzenia, maszyny, środki transportu i przechowalnie lub ich części oraz inne przedmioty, w sposób uniemożliwiający rozprzestrzenianie się bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*,

e) przeprowadza się urzędowe kontrole.

2. W strefie zagrożenia wojewódzki inspektor może podjąć działania mające na celu wymianę sadzeniaków ziemniaka.

§ 16. 1. Sadzeniaki ziemniaka powinny spełniać wymagania specjalne określone w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin oraz pochodzić w prostej linii z materiału poddanego urzędowej ocenie i uznanego za wolny od bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* na podstawie badań laboratoryjnych, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 1 i 3.

2. Badania laboratoryjne przeprowadza się:

1) w przypadkach gdy porażenie dotyczy produkcji sadzeniaków ziemniaka — na roślinach początkowego rozmnożenia klonalnego;

2) w innych przypadkach — na roślinach z początkowego rozmnożenia klonalnego albo na reprezentatywnych próbach materiału bazowego sadzeniaków ziemniaka lub wcześniejszych rozmnożeń.

§ 17. 1. Bulwy ziemniaków wyprodukowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą być przemieszczane z przeznaczeniem do innych państw członkowskich Unii Europejskiej, jeżeli zostały zaopatrzone w zaświadczenie wydane przez wojewódzkiego inspektora po przeprowadzeniu badań laboratoryjnych potwierdzających, że w partii tych bulw nie stwierdzono występowania bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*.

2. Zaświadczenie wydaje się nie wcześniej niż 14 dni przed dniem wyprowadzenia bulw ziemniaków z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. W wydawanym zaświadczeniu w zakresie danych osobowych podaje się: imię i nazwisko, miejsce

zamieszkania i adres oraz numer wpisu do rejestru przedsiębiorców, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, osoby, której wydaje się zaświadczenie, numer wpisu do tego rejestru osoby, która wyprodukowała bulwy ziemniaków, oraz imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres odbiorcy tych bulw.

§ 18. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 kwietnia 2004 r. w sprawie

szczegółowych sposobów postępowania przy zwalczaniu i zapobieganiu rozprzestrzeniania się bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* (Dz. U. Nr 75, poz. 709).

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 3 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: w z. *M. Zagórski*